

Rapor Bölüm Başlığı: Çok Düzeyli Yönetişim Teorisi

Rapor Başlığı: Çok Düzeyli Çevresel Yönetişim Çalışmaları için Teori ve Yöntemler

Rapor Yazar(lar): Moeko Saito-Jensen

Uluslararası Ormancılık Araştırma Merkezi (2015) Kararlı

URL: <http://www.jstor.com/stable/resrep02152.5>

JSTOR, akademisyenlerin, araştırmacıların ve öğrencilerin güvenilir bir dijital arşivdeki çok çeşitli içeriği keşfetmelerine, kullanmalarına ve geliştirmelerine yardımcı olan kar amacı gütmeyen hizmettir. Üretkenliği artırmak ve kolaylaştırmak ve yeni akademik formları için bilgi teknolojilerini araçlarını kullanıyoruz. JSTOR adresiyle hakkında daha fazla bilgi için lütfen support@jstor.org iletişime geçin.

JSTOR arşivini kullanmanız, Kullanım <https://about.jstor.org/terms> adresinde bulunan Hüküm ve Koşullarını kabul ettiğinizi gösterir.

Uluslararası Ormancılık Araştırma Merkezi, dijitalleştirmek bu içeriği., korumak ve erişimi genişletmek için JSTOR ile işbirliği yapmaktadır

JSTOR

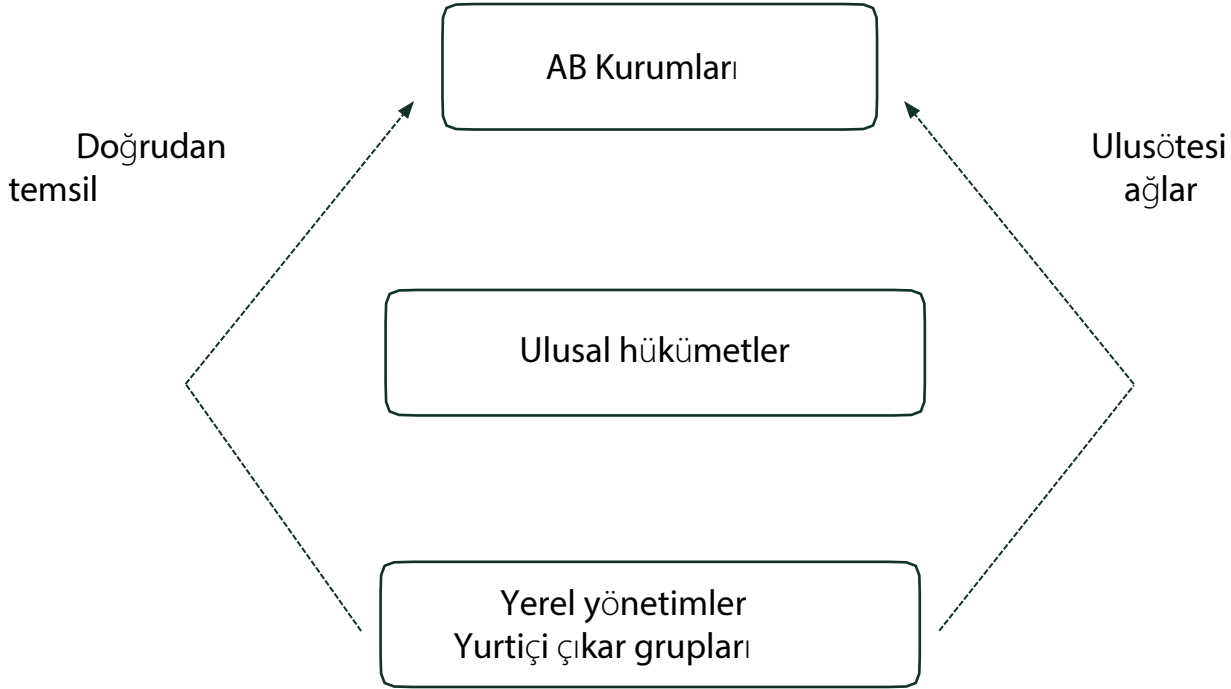
Çok Düzeyli Yönetişim Teorisi

Çok düzeyli yönetim (MLG) terimi siyaset bilimci Gary Marks (1993) tarafından geliştirilmiştir. Kavram, özellikle Avrupa Birliği gibi uluslararası kurumların ortaya çıkışıyla ilgili siyasi süreçleri yakalamayı ve anlamayı ve ulus-altı düzeydeki hükümetlerin ve sivil toplumun giderek artan bir etkiye sahip olduğu merkezi olmayan karar alma süreçlerinin analizini kolaylaştırmayı amaçlamıştır. "Çok düzeyli" kelimesinden de anlaşılacağı üzere, MLG kavramı çok sayıda kapsamaktadır: yerel (ulus-altı), ulusal ve küresel (ulus-üstü) gibi farklı düzeylerde yer ve . alandevlet devlet dışı aktörü MLG teorisyenlerinin işaret ettiği zorluk, bu farklı yönetim seviyelerinin kolektif hedeflerin tanımlanmasını sağlamak için bir şekilde uyumlu hale getirilmesi gerektiğidir (Bache ve Flinders 2004, Betsill ve Bulkeley 2006, Bulkeley vd. 2003).

MLG teorisine göre, devletler artık tekelleştirici değildir politika yapımının . Bunun yerine, hükümetin gücü giderek daha fazla düzeyde faaliyet gösteren aktörler tarafından şekillendirilmekte ve bunlar arasında paylaşılmaktadır. Bu gelişmenin bir sonucu olarak, "devlet aktörleri, yeni koordinasyon, yönlendirme ve ağ oluşturma stratejileri devlet rolü de dönüşmektedir ve hatta zorunlu olarak merkezi aktörleri devlet özerkliği " koruyabilecek ve bazı durumlarda geliştirebilecek (Bache ve Flinders 2004). Dolayısıyla MLG teorisinin genel çıkış noktası, devletler ve diğer hükümet düzeyleri arasındaki ilişkilerin ve etkileşim biçimlerinin bir dizi yeniden yapılandırılmasına tanık olduğumuzdur. Bu durum belirlenmesi zorluğunu ortaya çıkarmaktadır, söz konusu hükümet organları arasında hesap verebilirlik .yeni kontrol ve mekanizmalarının

Bu açıdan bakıldığında REDD+ yönetimi bir tür MLG olarak nitelendirilebilir. Örneğin REDD+ yönetimi, Dünya Bankası'nın gibi küresel düzeydeki kurumlar tarafından kolaylaştırılan Orman Karbon Ortaklığı Tesisi (FCPF) ve Birleşmiş Milletler (BM)-REDD . Ulusal olarak, hükümetler uluslar üstü yönetimi içermektedir gelişmekte olan ülkelerin ormansızlaşma ve orman tahribatı oranlarını azaltmak için çeşitli politika tedbirlerinin uygulanmasında . Ancak önemli bir rol oynadıkları görülmektedir bu görevin başarılması için ulus-altı devlet ve dışı aktif katılımının da gerekli olduğu kabul edilmektedir, ilgili endüstriler gibi devlet aktörlerin ormanları fiilen yöneten ve kullanan topluluklar. Bu bölümde, MLG ile ilgili teorilerin REDD+ yönetim süreçlerini kavramsallaştırmaya yardımcı olabileceğini . Bölümün sonunda, bu çerçevenin bazı sınırlamalarını belirtiyorum.nasıl tartışıyorum

Hooghe ve Marks (2001), çok düzeyli yönetim teorilerinin iki farklı türde sınıflandırılabilceğini savunmuş, ancak bu türleri birbirini dışlayıcı olarak görmemişlerdir. Birinci tip MLG, net bir yapıya ve dikey olarak kademelendirilmiş bir hiyerarşiye sahip yönetimi ifade eder; burada sadece sınırlı sayıda yetkili fiili yetkiye sahiptir. karar alma yetkileri (Fairbrass ve Jordan 2001). MLG'nin bu analizi büyük ölçüde farklı yönetim düzeyleri arasındaki ve bunların politika sonuçlarına . Bu yaklaşım açısından bakıldığında, ulusal devletler kolektif hedeflerin tanımlanmasında merkezi rolü muhafaza etmektedir. Hatta etkileşimlere odaklanmaktadır Bu nedenle, yerel yönetimler ve devlet dışı aktörler farklı derecelerde etkinliğe politika yapımını etkileme . Örneğin, daha düşük yönetim seviyelerine kabiliyetine sahip olarak görülmektedir

Şekil 1. 'Tip I' (iç içe geçmiş) çok düzeyli yönetim (uyarlanmıştır Fairbrass & Jordan 2001, s. 501').den

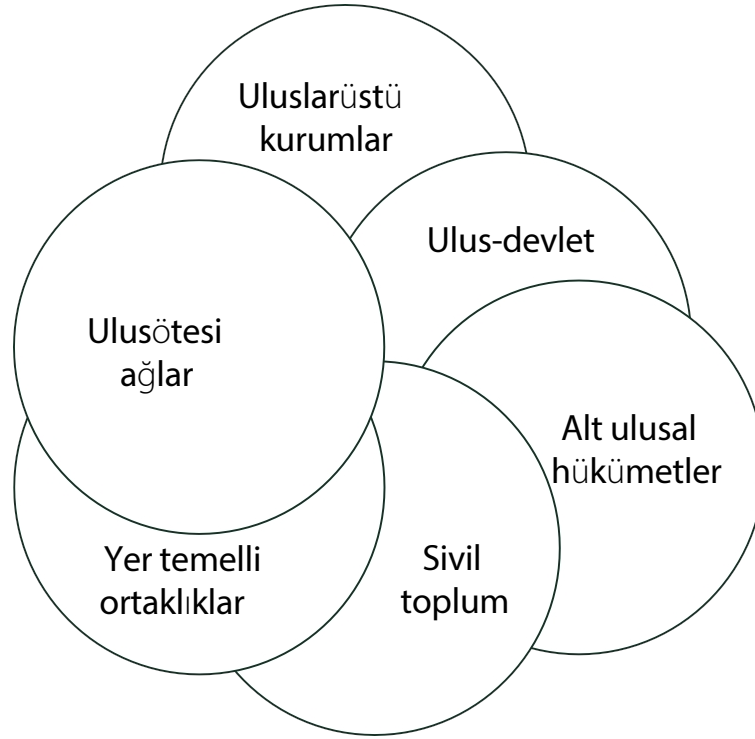
Bu şekil Bulkeley ve ark. 2003'ten alınmıştır.

sorunları yerel terimlerle . Ya da yine ulusal düzeyden kaçınarak küresel düzeyde etkili ittifaklar kurabilirler. Ancak, bu esneklik ne olursa olsun, bu yönetim düzeyleri ulusal düzeydeki yönetime bağımlı kalmaktadır, çünkü ulusal düzeyden yönetilerek ulusal düzeydeki karar alma süreçlerini by-pass edebilirler kararları yerelleştirerek ya da küreselleştirerek ulusal düzeyi atlama fırsatlarını (Bulkeley vd. 2003).yaratan ulus devletlerin hükümet çerçeveleri

İkinci tip MLG olarak adlandırılır "çok merkezli" ve büyük ölçüde Vincent ve Elinor Ostrom'un çalışmalarından esinlenmiştir. Hiyerarşik modelin aksine, Elinor Ostrom (2010, 552) çok "çoklu merkezli yönetimi" olarak farklı ölçeklerde yönetim otoritelerini tanımlamıştır tek merkezli bir birimden ". daha fazla Çok merkezli MLG, önceki modelde varsayılan net yapıların ve hiyerarşilerin, farklı yönetim organları ve aktörler arasındaki etkileşimler nedeniyle bulanıklaşması, hatta tamamen ortadan kalkmasıdır. Aslında bu sadece farklı arasında değil, aynı zamanda için temel noktayı yönetim "seviyeleri"

Ayrıca da devlet devlet dışı ve gibi farklı yönetim biçimleri arasında (Bulkeley 2003). Bu nedenle MLG gibi "çok merkezli", tanımlanmış seviyelerden açıkça ziyade, bölgesel veya bölgesel olmayan temelli ağların müzakere ettiği, işbirliği yaptığı veya düştüğü durumlarda oluşan ortaya çıkan "veya ağlar" (Bache ve Flinders 2004) gündemler ve kararlar üzerinde anlaşmazlığa çalışır (Bulkeley 2003). yetki alanları (Rosenau 1997) "karmaşık örtüşen kavramlarla

Son olarak, doğrudan çok düzeyli yönetimin bir parçası olmasa da, yeryüzü sistemi yönetimi için yakın zamanda önerilen araştırma çerçevesine dikkat çekmek gerekir (Biermann ve ark. 2010). Yeryüzü sistemi olarak tanımlanmaktadır yönetimi yönetmek, "yerel, insan toplumunun tüm düzeylerindeki (küresel) resmi ve gayri resmi kurallar, kural koyucu sistemler ve aktör ağlarının birbirine ilişkili ve giderek bütünleşen sürdürülebilir kalkınma normatif bağlamında değişimi ve özellikle de yeryüzü sistemi dönüşümünü sistemi", önlemeye toplumları küresel ve çevresel, ve bunlara hafifletmeye uyum sağlamaya için oluşturulan yerelden

Şekil 2. 'Tip II' (merkezli) çok çok düzeyli yönetim.

Bu şekil Bulkeley ve ark. 2003'ten alınmıştır.

(Biermann vd. 2010, 279). Bu tanım o kadar kapsayıcıdır ki neredeyse her yönünü kapsayabilir, köy kurullarından uluslararası anlaşmalara kadar . Buna göre çevresel yönetim ve eylemin

Araştırma çerçevesi sadece MLG'nin (resmi kurallar ve resmi yönetim seviyeleri arasındaki karmaşık ilişkiler) değil, aynı zamanda kalkınma antropologlarının ilgi alanlarını da kapsamaktadır ve doğal kaynak yönetiminin . süreçlerini ve sonuçlarını analiz , bilimcilerin daha sonraki bölümlerde tartıştığı gibi sosyal Kapsamı , yeryüzü sistemi yönetimi zorunlu olarak soyuttur ve operasyonel hale getirilmesi zordur. Ayrıca, birden fazla sosyal teori kaynağından yararlandığı için, çerçevenin epistemolojik ve metodolojik ön kabulleri görünmektedir deniyetutsüz ..olmasa eklektik da³ Aslında, tartışmaya , MLG teorisinin analitik varsayımları, kültürel ve tarihsel olarak daha duyarlı sosyal bilim yaklaşımları açısından zaten eleştirilmiştir devam gibi

Bu eleştirilere geçmeden önce, MLG hakkında şu ana kadar öğrendiklerimizi özetlememe . Her şeye rağmen kısaca izin veririz

farklılıklar olsa da, MLG'ye yönelik iki yaklaşım birkaç özelliği paylaşmaktadır. Genel olarak, çeşitli kademeleri devletin devletin azaldığı ya da kesinlikle değiştiği yönetim yetkilerine müdahale ettikçe . Devlet aktörleri belirli miktarlarda kontrolü ellerinde tutarken, güçrolünün konusunda hemfikirler karar alma yetkisi, öngörülemez sonuçlarla birlikte yukarı, aşağı ve yana doğru olmak üzere birden fazla yöne aktarılmaktadır. Bu durum eş zamanlı yaratmaktadır etkili devlet yönetimi . Bir yandan sorunlar, için sorunlar ve fırsatlar devletlerin kapasitelerinin azalmasıyla yönetimi . fiilen kontrol etme Diğer , yönetim alanlarının çoğalıyor olması da devletlerin sorumluluklarını diğer yönetim düzeylerine devretmek için daha iyi olanaklara sahip olduğu anlamına gelir; bu da devletlerin kaynaklarını önemli gördükleri belirli konular ve projeler üzerinde etkili bir şekilde hedeflemelerini sağlayabilir. Ayrıca, devlet düzeyindeki hükümet, hedeflerine ulaşmaya çalışırken devlet dışı yönetim organları da dahil olmak üzere diğer düzeylerdeki aktörlerin kaynaklarını harekete geçirme ve bunlardan yararlanma imkanına sahip olur.

MLG literatürünün bir diğer genel gözlemi de mobilizasyonun artan önemidir ulus-altı yönetim düzeyi. Bu tür bir seferberliğin ulus-altı yönetim düzeyleri sivil toplum örgütleriyle güçlü bağlar kurduğunda daha etkili olmaktadır. etkinliği, Bu artan etkinliğin nedeni, alt yönetim düzeylerinin ulusal yönetim dikkatini ve ilgisini daha kolay çekebilmeleridir yerel sivil toplum örgütleriyle ve böylece bu örgütlerin çıkarlarını temsil ettiklerini iddia edebilmeleri, . Hay (2004, güçlü bağlar kurduklarını ikna edici bir şekilde gösterebilmeleri halinde organlarının 235-238) bu süreci *ikili yakınsama etmektedir*. terimiyle ifade Bu kavram, durumları tanımlamak için kullanılır çok düzeyli yönetişimin , ulus-altı makamların lobicilik faaliyetleri yoluyla yerel (ve dolayısıyla nispeten dar) çıkarları desteklediği : bu anlamda, yerel yönetimlerin değil, sivil toplum gündemlerinin uzantıları olarak faaliyet gösterebilirler. karmaşık bölgelerinde kendi yapılarıdır. Ancak aynı zamanda, STK'lar ve Toplumsal hareketler, daha önce doğrudan ulusaltı resmi yönetim organlarının elinde bulunan bazı yönetim sorumluluklarını her zaman üstlenmeye başlar. Başka bir deyişle, sivil toplum sanki yeni yollardan alt düzey yönetişimin içine sızarken "" Aynı zamanda devlet yönetişimi sivil toplumun da . bu artan karmaşıklığına ve melezleşmesine dikkat , "içine sızmaktadır" Yönetişimin edilmesimevcut MLG düşüncesinin . temel faydalarından biridir de MLG teorisi, aşağıda sıralanan bir dizi kabul görmüş zayıflıktan iki geniş gruba ayrılır. Bunlardan ilki ve en önemlisi epistemolojik MLG'nin. İkincisi ise, sınırlı ampirik ve metodolojik ön kabulleridir bu yaklaşımların yüksek düzeyde düzenlenmiş bölgelerin dışında gelişen yönetim sistemleriyle AB ve ABD.

Paul Stubbs (2005), MLG teorisini Güney Doğu Avrupa'daki yönetişim zorlukları açısından değerlendirdiği çalışmada bu iki sorunu da . tartışmaktadır MLG, 'nin epistemolojisiyle ilgili olarak Stubbs literatüre "kendine özgü sosyal bilimlerin çoğundaki in" 'kültürel dönüş' tarafından dokunulmamış modernizmbir 'gerçekçi' (Stubbs 2005, 66) ve özellikle Michel Foucault'nun (yönetimsellik üzerine daha sonraki bölümde döneceğim) çalışmalarının . Bu literatürden esinlenen Stubbs hakim olduğunu belirtmektedir

MLG ile ilgili : üç temel sorun olarak gördüklerini tanımlar "erken normativizm", ""yeniden ele alınan neo-çoğulculuk"soyut modelleme" ve 4

Stubbs, prematüre normativizm eğilimine işaret etmektedir. ile MLG'nin "nasıl" ile "ne kadar iyi" değerlendirmeye yönelik politika odaklı görev MLG literatüründe anlamaya yönelik bilimsel görev arasında geçiş yapma çalıştığını MLG teorisyenleri bunu yaparken, yönetişimin yapıya kabul etmektedirler. gizlice aslında çoklu bir dönüşmesi *gerektiğini* bu değişikliğin sonuçlarını bir .eleştirel şekilde , yargı yetkisanaliz etmeden

Soyut modelleme sorunu bu problemi daha da kötüleştirmektedir. Stubbs, teorik modellemenin ana akım siyaset bilminde baskın bir meşguliyet olduğunu savunmaktadır. Ancak, çok düzeyli yönetişimin , yönetişim ilişkilerini oluşturan unsurlar hakkında genellikle belirtilmeyen varsayımlara dayanır. Ayrıca Stubbs, bu tür modellerin, sezgisel olarak kesinlikle faydalı olsalar da, ampirik gerçekliğin çoklu boyutları sınırlı bir değişkenler kümesine indirgendiğinden, doğası gereği indirgeyici olduğunu öne sürmektedir. modellenmesi

Dolayısıyla, çok düzeyli yönetişimin teorik modelleri ile özel yönetim vakaları, özellikle de MLG teorisini modellemek için kullanılanlardan kökten farklı vakalar . Bu nedenle Stubbs, öncelikle Batı Avrupa yönetişimini analiz etmek için geliştirilen MLG teorileri ve analitik çerçevelerinin dizi ampirik ve kavramsal zorlukla karşılaştığını savunmaktadır arasında içsel bir gerilim vardır Güney Doğu Avrupa yönetişimi bağlamında . Örneğin, yönetişimin rakip çıkar gruplarını dengelemenin bir yolu olduğu varsayımını ile bağdaştırmak zordur Güney Doğu Avrupa'daki "" (Stubbs 2005, 73) devletlerin . nasıl 'başarısız', 'zayıf', 'otoriter' karmaşıklıkları ve paradoksları Stubbs göre (Stubbs 2005, 73) analistlerin savaştan zarar görmüş ülkeler, 'neo-koruyucular', diktatörlükler ve benzerleri ile ilgilenmesine izin vermektedir? MLG, yönetim bağlamları Batı Avrupa veya ABD'ye benzemeyen diğer bağlamlarda uygulandığında da benzer sorular ortaya çıkabilir.'a 'koordinasyon' 'ile ilgili teknik sorularla çerçevelenen çok düzeyli yönetişim kavramı"

Bu nedenle Stubbs MLG'den bir tür olarak bahsetmektedir "yeniden düzenlenmiş neo-çoğulculuk" . Bununla MLG'lişkin temelde dayandığını kastetmektedir'nin toplumdaki güç dağılımına bir anlayışa . Sorun, güç, tabakalaşma ve çekişme konularının liberal, çoğulcu ve uzlaşmacı böyle bir bakış açısıyla . görünmez kılınmasıdır.Yönetişim, çoklu düzeylerde yürütülse bile, ideal olarak görülür "tutarlı birleşik söylem bir ve planın " uygulamalarıolarak (Stubbs 2005, 72, alıntı,Clarke 2004'ten 94). Stubbs, kapasiteye MLG'nin yönetişimin . Bu kritik soru, MLG'nin gelişmekte olan ülkeler bağlamında uygulanması düşünüldüğünde özellikle önemlidir, çünkü yukarıda bahsedilen olan ülkeler tam da bu ülkelerdir"paradoksları, gerilimleri ve uyumsuzlukları" ile başa çıkmak için nasıl bir sahip olduğunu sormaktadırparadoksların, gerilimlerin ve uyumsuzlukların yönetişim sonuçlarını etkileme olasılığı en yüksek .

Bu eleştiriler ışığında Stubbs, şüpheyle yaklaşılmasını MLG. 'nin iddialarına önermektedirTemel argümanı *spesifikliktir*. Dolowitz ve Marsh'ı (2000) izleyerek yönetişim araştırmacılarını şu gibi somut sorular sormaya teşvik eder: "aktörler neden politika transferine katılır? Politika transferi sürecine ? dahil olan kilit aktörler kimlerdirNe transfer edilir? nereden alınmıştırÇıkarılan ? Politika dersler transferinin farklı dereceleri nelerdir?

transferi? Politika transferi sürecini kısıtlayan veya kolaylaştıran ?" nedirve "nasıl Politika transferi projesi politika başarısı veya politika başarısızlığı ile ilişkilidir? (Dolowitz ve Marsh 2000, 8). Bu sorular elbette oldukça özel sorulardır. Bununla birlikte, Stubbs'ın farklı ampirik bağlamlar ve tarihlerle başa çıkabilecek analitik çerçeveler ve yöntemler için yaptığı çağrı, yönetişim ve toplum arasındaki ilişkilere dair bir dizi tartışmada yeniden ortaya çıkmaktadır. Göreceğimiz üzere, çeşitli yaklaşımlar, kendi içlerindeki farklılıklara rağmen, detaylı etnografik ya da mikro-sosyolojik yaklaşımları, eğer amaç yönetişimin .gerçek bağlamlarını anlamakve etkilerini

Bu tartışmadan da anlaşılacağı üzere, MLG çözdüğü kadar çok soruyu da beraberinde getirmektedir. Bunlar epistemoloji ve yöntemle ilgili sorulardır ve gelişmekte olan ülkelerdeki çevresel yönetişimin özel ortam ve bağlamlarıyla nasıl ciddi bir şekilde ilgilenileceğine dair sorulardır.. ⁵Bu tür bağlamları anlamak için, devlet ve devlet dışı aktörler arasındaki özel ilişkiler, ilişkiler gibi ilgilenmek için daha iyi sosyal bilimsel araçlara ihtiyacımız vareylemlilik ve güç arasındaki ve ve sorumluluk hakkaniyet sorularikonularlaBu nedenle bir sonraki bölümde demokrasi, hesap verebilirlik ve sivil toplum ilişkilerini .tartışmaya açıyorum